

[Ingolf Knudsen]

lede forbrug. Det gør måske problemet endnu mere alvorligt, at vi ud af det samlede forbrug skal ned på en meget lille procentdel af befolkningen, som tager sig af dette forbrug. Derfor mener jeg nok, at der også her er grund til at intensivere bestræbelserne, at sætte ind med stor lødighed, og jeg skal ikke på forhånd afvise det radikale forslag. Jeg mener oven i købet, at man igennem etablering af et sådant udvalg måske kan aflaste det bestående kontaktudvalg.

Under alle omstændigheder vil vi gerne være med til at se på mulighederne for at yde en indsats. Vi vil gerne være med til at bevilge de penge, der skal bruges dertil, fordi vi anser problemet for at være absolut alvorligt. Vi mener også, at det afspejler sider af samfundet, der normalt ikke rigtig kommer til udtryk, men i al fald når unge er sammen, kan man se, at det afspejler sig på den måde, at misbruget bliver større. Jeg har selv deltaget i en offentlig debat herom, hvor et af argumenterne var, at man vel ligesom måtte acceptere, at de unge drak, fordi det samtidig var et udtryk for det samfund, som de nu engang lever i. Det vil vi ikke være med til at acceptere. Vi vil ikke være med til at acceptere de dårlige sider af samfundet, der gør, at unge og andre drives ud i alkoholmisbrug, og derfor vil vi medvirke til ethvert forslag, der sætter ind på at hjælpe, ethvert forslag, der sætter ind på at analysere situationen.

Vi tilsiger vor bedste medvirken. Vi er positivt indstillet over for forslaget, sagt på den måde, at vi er positivt indstillet over for at få disse problemer undersøgt til bunds og sætter ind på at få dem afhjulpet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF er enig med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt at tage fat på de problemer, der ligger til grund for forslaget. Alkoholmisbruget er et dybt alvorligt problem, og det er nødvendigt at gøre en indsats for at forebygge dette misbrug. Men vi ved også, at misbruget er et symptom, der viser, at vi har en lang række problemer i vort samfund, og det behøver ikke altid kun at være sociale problemer, det kan også i høj grad være kulturelle problemer, dem har vi også mange af i øjeblikket.

Jeg mener ikke, at nogen af de ting kan klares ved, at vi nedsætter et permanent ud-

valg som foreslået, og jeg vil da også godt pege på, at vi har kontaktudvalget vedrørende narkotika- og alkoholspørgsmål. De må jo ligge inde med en del oplysninger i dette udvalg, som vi kan bygge videre på og få spredt ud til stat, amter og kommuner, der kan sprede det videre ud til skoler osv., hvor der er behov for det.

Vi kan love et seriøst udvalgsarbejde omkring forslaget og især omkring problemstillingerne i forslaget, men jeg kan ikke love, at vi kan støtte forslaget om et permanent udvalg.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan ligesom en lang række andre ordførere erklære sig enig i intentionerne, der ligger bag forslaget, nemlig at der skal gøres noget ved alkoholproblemerne. Vi vil også godt stille os positivt over for udvalgsbehandlingen af sagen, men vi skal ligesom indenrigsministeren og andre ordførere sætte spørgsmålstegn ved, om narko- og alkoholbehandlingen skal skilles totalt ad.

DKP mener, at såvel narko- som alkoholmisbrug må tilbageføres til en række miljø- og samfundsmæssige faktorer, der ikke adskiller sig så meget fra hinanden. Derfor mener vi, at det specielt er den forebyggende virksomhed med hensyn til risikomiljøer og -grupper, der skal sættes på. Feltet, som et eventuelt alkoholudvalg skulle beskæftige sig med, vil derfor stort set blive det samme som det, kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikamisbrug beskæftiger sig med. Det var også det, indenrigsministeren var inde på.

Vi vil imidlertid heller ikke afvise, at misbrugsgrupperne i nogen udstrækning adskiller sig fra hinanden. I hvert fald er der mere aldersmæssig spredning i alkoholgruppen, end der er i narkogruppen, forstået på den måde, at selv om der er mange unge, der bliver alkoholmisbrugere – og det er der jo specielt i de senere år – så er der også mange ældre aldersgrupper, som er ramt af problemet. Det er ikke tilfældet med narkomisbrugerne, og det er ganske simpelt, fordi de, der falder for narkotikamisbrug, ikke bliver gamle. Dermed kan der godt være specielle problemer, det vil vi ikke afvise.

Men vi mener, at fortrinsvis behandlergrupperne og de desværre alt for få, som ar-